

1. פרשת בא
(ח) והגדת לבנג' ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יְקוֹק לִי בְצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:
2. פרשת בראשית
(י) וַיֹּאמֶר אֶת־קִלְקֵל שְׂמַעְתִּי בְּגֹן וְאִירָא כִּי־עִירָם אֲנֹכִי וְאֶחָבֵא:
(יא) וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עִירָם אֶתָּה הַמִּן־הַעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבַלְתִּי אֶכְלֵמֶמְנוּ אֶכְלֵתָ:
3. הגדת הגיוני הלכה
a. הגדה=דבר חדש
i. כל המרבה לספר...
ii. חייב אדם לראות את עצמו...
4. דברים פרק כו פסוק ג
ובאת אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהִי־בַיָּמִים הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לִיקְנוֹק אֶל־הַיָּד כִּי־בֵאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקוֹק לְאַבְתָּלָנוּ לָתֵת לָנוּ:
5. ר' חיים פלטיאל דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק ג
הגדתי היום. א"ת מה הגיד לה' שבא לארץ. וכפי פשוטו הגדתי כמו והוא יגוד עקב, הבאתי גוד הביכורים ליי למה להראות כי זיכני לבא לארץ. אי נמי הגדתי בת מזלתי היום לפני יי כי באתי. או שמא הוא ממקראות חסרים וה"ק הגדתי היום הודאה ליי
6. תרגום יונתן דברים פרשת כי תבוא פרק כו פסוק ג
(ג) וְתַעֲטְרוּן בְּסִלְיָא וְצִינְיָא וּפִיפּוּרִיָא וְתִיעֲלוּן לְוַת כְּהֵנָּא דִּי יְהוּי מְמַי לְכַהֵן רַב בְּיּוֹמֵיָא הָאִינוּן וְתִימְרוּן לִיה אֹדְיָנָן יּוֹמָא דִּין קָדָם יי אֶלְהָךְ אַרוּם עֲלִינוּן לְאַרְעָא דְקַיִים יי לְאַבְהָתָן לְמַתָּן לְנָא:
7. ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קנז
והמצוה הקנ"ז היא שצונו לספר ביציאת מצרים בליל חמשה עשר בניסן בתחלת הלילה כפי צחות לשון המספר. וכל מה שיוסיף במאמר ויאריך הדברים בהגדלת מה שעשה לנו השם ומה שעשו עמנו המצרים מעול וחמס ואיך לקח השם נקמתנו מהם ובהודות לו ית' על מה שגמלנו מחסדיו יהיה יותר טוב. כמו שאמרו (הגש"פ) כל המאריך לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח. והכתוב שבא על הצווי הזה הוא אמרו ית' (ס"פ בא) והגדת לבנג' ביום ההוא וכו'. ...
8. ספר החינוך מצוה כא
לספר בענין יציאת מצרים בליל חמשה עשר בניסן כל אחד כפי צחות לשונו, ולהלל ולשבח השם יתברך על כל הנסים שעשה לנו שם, שנאמר [שמות י"ג, ח'] והגדת לבנג' וגו'.
9. ספר אבודרהם סדר ההגדה ופירושה
ונקראה הגדה על שם (שמות יג, ח) והגדת לבנג' ביום ההוא וכו'. ועוד מפני שמגיד בה ענין יציאת מצרים הנסים ונפלאות שעשה עמנו הקדוש ברוך הוא באותו זמן. ויש מפרשים הגדה שהוא לשון הודאה ושבח להקב"ה על שהוציאנו מארץ מצרים כמו שמתרגם בירושלמי הגדתי היום לה' אלהיך (דברים כו, ג) שבחית יומא דין. וכן תרגמו רבינו סעדיה בערב.
10. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף לו עמוד א
כדשמואל, דאמר שמואל: לחם עני - לחם שעונין עליו דברים הרבה.
11. רש"י מסכת פסחים דף לו עמוד א
שעונין עליו דברים - שגומרים עליו את ההלל, ואומרים עליו הגדה.
12. תוספות מסכת מגילה דף כא עמוד א
וא"כ צריך למהר לאכול מצה בלילי פסחים קודם חצות ואפילו מצה של אפיקומן שהרי חיוב מצה בזמן הזה הוה דאורייתא אבל בהלל של אחר אפיקומן אין להחמיר כל כך שהרי מדרבנן הוא.
13. בית הבחירה למאירי מסכת פסחים דף קטו עמוד ב
זה שקראה תורה לחם זה לחם עוני רמז יש בו להרבה דברים הוא שאמרו לחם עוני שעונין עליו דברים הרבה ר"ל הגדה והתחלת הלל

14. תהלים פרק קיג- קיד

הָלֵלוּ יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְקֹנֶה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְקֹנֶה: יְהִי שֵׁם יְקֹנֶה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְזֹרַח־שָׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְקֹנֶה: רַם עַל־פְּלִגּוֹיִם יְקֹנֶה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִי־קֹנֶה אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבֵּהִי לְשַׁבֵּת: הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעַפְרָ דָל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקָרֹת הַבַּיִת אִם־הִבְנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּ יְהוָה:

בַּצֹּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז: הִיתָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשֻׁלוֹתָיו: הֵימָּה רָאָה וַיִּנָּס הַיִּרְדֵּן יֹסֵב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: מֵהַלֶּךְ הֵימָּה כִּי תִנּוֹס הַיִּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהַפְּכֵי הַצֹּר אֲגַם־מִיָּם חֲלֹמֵשׁ לְמַעֲיָנוֹ־מִיָּם:

15. תהלים פרק קטו, א-יח

לֹא לָנוּ יְקֹנֶה לֹא לָנוּ כִּי־לִשְׁמֹךְ תָּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמֹתֶךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדַי אָדָם: פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אַזְנֵי לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹוּ: יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם: כַּמּוֹהֵם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיקְוֶה עֲזָרְךָ וּמִגֹּנָם הוּא: בַּיַּת אֲהַרֹן בָּטַחוּ בִיקְוֶה עֲזָרְךָ וּמִגֹּנָם הוּא: יִקְוֶה זְכַרְנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת־בַּיִת אֲהַרֹן: יְבָרֶךְ יִרְאֵי יְקֹנֶה הַקְּטָנִים עַם־הַגְּדֹלִים: יִסֹּף יְקֹנֶה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לִיקְוֶה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיקְוֶה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא הִמְתִּים יְהוָה לְרִיבָה וְלֹא כָל־יָרְדֵי דוֹמָה: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יְהוָה:

16. שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תעז סעיף א

לאחר גמר כל הסעודה אוכלים ממצה השמורה תחת המפה כזית כל אחד, זכר לפסח הנאכל על השובע, ויאכלנו בהסיבה ולא יברך עליו, ויהא זהיר לאכלו קודם חצות. (ויקדים עצמו שגם ההלל יקרא קודם חצות) (ר"ן פ' ע"פ וסוף פ"ב דמגילה).

17. הרב סולוצ'יק

- למה בהלל השני אין מצה ומרורים לפניך?
- יש חילוק בין שבח ותפלה. צריך שניהם.
- החלק השני פונה לעתיד, כי תמיד צריך גם בקשות בשעת תפלה.
- יכול להיות ש"הטעם מצה" גורם לסוג של מצה לפניך